

Medlem Ret i, at det er af mere underordnet Betydning, forsaavidt som det maaske ligger langt ude i Fremtiden, at Ejendommen træder ud af Brug, maaske 50 eller 100 Aar, men det var ogsaa mere som en Illustration eller, om det ærede Medlem vil, som en Indledning, at jeg nævnede det. Det, jeg lagde Hovedvægten paa, og som jeg søgte at uddybe saa stærkt som muligt, var Paavisningen af, at den, der nu ejer Ejendommen, lider Tabet af de 19 Dages Leje i det Øjeblik, han sælger Ejendommen, og jeg nævnede som Eksempel det, at en Ejer nu i den nærmeste Tid sælger sin Ejendom med den 1. August som Skæringsdag. Saa kan det ikke undgaas, at han allerede den 1. August 1919, altsaa i en meget nær Fremtid, kommer til at lide Tabet af 19 Dages Leje, som han ikke faar noget for, og det er det, jeg mener er en Uretfærdighed.

Det ærede Medlem henviste saa til, at Flyttedagen allerede nu var variabel; den kunde skifte indenfor 4 Uger, og derfor behøvede man ikke at bryde sig om, at der nu fandt en yderligere Forlæggelse Sted. Dertil er der dog for det første at sige, at den Omstændighed, at der ved en tidligere Lovgivning, under mindre udviklede økonomiske Forhold, maatte være foretaget noget, som man nu vilde finde var en Uret, er ikke tilstrækkelig Grund til nu at forøge denne Uret ved nye Love. Men dernæst tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret i det faktiske. Saa vidt jeg forstod, var Udgangspunktet for det ærede Medlems Beregning det, at han mente, at Flyttedagen var Torsdagen efter Paaske. Men dette er ikke rigtigt. Flyttedagen er den 3die Tirsdag i April eller Oktober Maaned, men hvis den 3die Tirsdag i April Maaned falder i den stille Uge, forlægges Flyttedagen til Torsdag efter Paaske, for at Flytningen ikke skal finde Sted i den stille Uge. Det er altsaa kun for dette ene Tilfælde, at Flyttedagen forlægges til Torsdagen efter Paaske, disse 9 Dage, og det hører til de sjældneste Tilfælde, at den 3die Tirsdag i April Maaned falder i den stille Uge. Jeg skal ikke overfor det ærede Medlem forfægte Retfærdigheden af en saadan Ordning, jeg vilde have fundet det rigtigere, at man i sin Tid havde bestemt Flyttedagen saaledes, at den ikke var blevet saa variabel, men jeg tror altsaa ikke, at Ulemperne derved er saa store, som det ærede Medlem mener, og i alt Fald kan jeg ikke erkende, at der er nogen Grund til at gaa videre, eller at man paa det Grundlag kan berøve Ejeren 19 Dages Leje i Aaret 1919.

Bramsnæs: Jeg vil gerne til den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Berthelsen) sige, at dette Lovforslag kan naturligvis ikke afhjælpe Boligmangelen, det har jeg aldrig tænkt, det kunde. Der bliver naturligvis ikke flere Boliger, ved at man forandrer Flyttedagen. Men jeg tror, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at der har de senere Flyttedage været overordentlig store Vanskeligheder baade for de Lejere, der skulde flytte ind i Huse, der ikke var færdige, og for de Kommuner, der maatte foretage kostbare midlertidige Foranstaltninger for at skaffe foreløbigt Husly til disse Mennesker, som maatte gaa paa Gaden paa Flyttedagen, hvor de skulde ud af deres gamle Lejligheder og ikke kunde komme ind i deres nye. De Vanskeligheder af den Art, der er fremkommet, kan man mildne ved at flytte Flyttedagen saa langt hen, at de Ejendomme, der opføres, kan være færdige til at flytte ind i. Det er ikke en Afhjælpning af Boligmangelen i det lange Løb, men det er en Lindring af den akutte Bolignød, som fremkommer ved, at de nye Lejligheder ikke er færdige. Og det er, som jeg sagde, ikke alene et Besværlighedsproblem for de paagældende Mennesker, men ogsaa et økonomisk Problem, dels for disse Mennesker og dels for de Kommuner, der i den Anledning maa foretage mangfoldige Foranstaltninger for at hjælpe dem, saa jeg vil endnu en Gang udtale min Beklagelse af, at det ikke synes at være muligt at faa gennemført denne Lov, saa at den faar Virkning paa denne Flyttedag. Jeg tror, der er mangfoldige Lejere, der har sat deres Lid til, at nu blev Flyttedagen udsat. Vi skal huske paa, at de spejder efter ethvert Haab om at komme lempeligt over Flyttedagen; de spejder efter enhver Mulighed for, at det kan gaa let. De ved, at de skal ind i Ejendomme, der er under Opførelse, og de kan se de Vanskeligheder, der er ved at faa dem færdige. Naar saa der bliver forelagt et Forslag i Rigsdagen, og de ser, at det bliver modtaget med Velvillie i Folketinget, bliver den svage Mulighed, de anede, til et stort Haab for dem, næsten en Forvisning om, at det sker. Naar vi saa siger til dem: Nej, Godtfolk, der bliver ikke noget ud af jeres Haab om, at I skulde kunne vente med Udflytningen af de gamle Lejligheder i 19 Dage, I skal ud paa den Dag, der har været fastsat tidligere, vil det blive en stor Skuffelse for mange Mennesker, som havde et Haab — og jeg synes berettiget Haab — om, at det vilde lykkes denne Gang at faa udsendt Flyttedagen.

Til den ærede Ordfører for det kon-